Jóhír-mondó

A NAGYTARCSA–PÉCELI EVANGÉLIKUS GYÜLEKEZET IDŐSZAKI LAPJA
2012. TÉLI SZÁM

Ki a Magyarok Istene? (2. oldal) * **Lelki CHATtintés** (5. oldal) *
A Szivárvány Evangélikus Óvoda melléklete (6-10. oldal) *
Több mint tábor... (10. oldal) * **Gyülekezeti hírek** (12. oldal)

KI A MAGYAROK ISTENE?

Az alábbi írás hangvétele, szenvedélyes hitvédő lendülete talán szokatlan olvasóink többsége számára. A veszély azonban, amire figyelmeztet, mondhatni egyidős az egyház születésével. A tiszta apostoli hit megőrzése és továbbadása mindenkori „ügy", folyamatos a fenyegetettsége a belső és a külső eredetű, korszakonként változó és ismétlődő tévtanoktól, irányzatoktól.

XVI. Benedek pápa Az Úr szava kezdetű apostoli buzdításában ezt írja erről: „A korunkra jellemző gyors globalizáció közelebb hozza egymáshoz a különböző kultúrájú és vallású embereket. Ez gondviselésszerű alkalom annak megmutatására, hogy a hiteles vallási érzék hogyan tudja elősegíteni az emberek között az egyetemes testvériség kapcsolatait."

Továbbá: „Az egyház az ige hirdetésének lényeges részeként ismeri el a találkozásokat, a dialógust és az együttműködést minden jóakaratú emberrel, … de el akarja kerülni a szinkretizmus és a relativizmus minden formáját" (ford. Diós István, Budapest, Szent István Társulat, 2011 – kiemelés tőlük).

szöveg: ***Merényi Zoltán*** *lelkész*

*

Egyre gyakrabban találkozhatunk olyan honfitársainkkal, akik a magyarság felemelkedését abban látják, ha nemzetünk visszatalál az elfelejtett ősi valláshoz. Működnek egyházak, civil szervezetek, csoportosulások, melyek ezt a célt támogatják, nevezetesen az 1999-ben bejegyzett Ősmagyar Egyház, az Árpád Rendjének Jogalapja Tradicionális Egyház, az Ezoterikus Tanok Egyháza, amely más néven Öregisten Egyházának is nevezi magát. Természetesen vannak olyanok is, akik nem kötődnek szorosan e szervezetek egyikéhez sem, de mégis hasonló tanokat hisznek és hirdetnek, ezek legfőbb fóruma az internet. Gyakran vállal közösséget szélsőjobboldali politikai célokkal és csoportokkal is ez a bizonytalan körvonalú mozgalom. Ahogy nő az általános egzisztenciális elégedetlenség, frusztráció, úgy találnak egyre többen vigaszt, erőt és reményt az ősi vallásban.

Az „ősvallásosságnak" több irányzata is létezik. Van, amelyikben a New Age-es okkultizmus dominál, másikban a táltos gyógyításon van a hangsúly, van ahol a Mária-tiszteleten… A mozgalom népszerűsödését jelzik az egyre szaporodó, rovásírással feltüntetett településtáblák is. Megtévesztő, hogy szívesen élnek keresztény fogalmakkal, a Bibliát is idézik, sőt imádkoznak is, így próbálva magukhoz vonzani a hívőket és a vallásuk perifériájára szorultakat. Szomorú, hogy alkalmaikon katolikus és protestáns hívek egyaránt megtalálhatók. Többen közülük lelkesen számolnak be a látottakról, hallottakról, a megtapasztalásokról. A keresztény hitet összeegyeztethetőnek vélik az újpogányság gyakorlatával. De valóban így van ez? Vizsgáljuk meg tanaikat, amint erre a Szentírás is felszólít bennünket (1Thessz 5,21).

A Magyar Katolikus Püspöki Konferencia 2009-ben körlevelet adott ki – minden plébánián kihirdetendő –, melyben felhívta a figyelmet az újpogányság egyre terjedő veszélyeire. A dokumentum elítéli az ősmagyar vallás szinkretista vonásait, tudománytalan állításait, megtévesztő szóhasználatát és erkölcsi szabadosságát. Mi is e kritériumok alapján vizsgáljuk a jelenséget.

Keverékvallás (szinkretizmus)

A sumér-ősmagyar vallás szerint a világnak három szintje van. A felső szinten létezik Isten, akit Öregistennek, Atyaistennek, Jóistennek vagy Aranyatyácskának hívnak, és a Boldogasszony istenanya. A középső világ a mi világunk, amelyet az ismert élővilágon kívül benépesítenek tündérek, boszorkányok, lidércek, manók, mitologikus állatok. Az alvilág az ördög, a kísértetek és a démonok birodalma. Ilyen démon például a guta, a mirigy, a nyavalya, a mumus vagy a fene (a „fene vigye el" vagy a „nyavalya essen belé" mondatok tehát voltaképpen átkokat takarnak). Az ember a középvilág szintjéről az ég felé törekszik, sámánok és táltosok titkos tudásának és praktikáinak segítségével. Beszélnek még a világfáról, mely összeköti az eget a földdel.

Ez a mitológia keveredik a kereszténységből vett elemekkel. Boldogasszony alakja egybemosódott Máriával, a magyarok „Nagyasszonyával", így a mozgalom könnyen azonosul, magáénak tudhatja a Mária-kultuszt is. Léteznek a hívei között olyanok, akik látomások vagy belső hang útján üzeneteket vesznek és adnak át Máriától. Például ilyeneket: „Atilla népének útja messzire néz, s egy új jövőt lát, amelyben a tudás népe újra magához vette egykori hatalmát és bölcsességét. Mindezt saját magatok megújulása és fénybe emelése által éritek el" (Mária üzenete a magyarokhoz, 2011. szeptember 30.; Feketéné Lendvai Katalin). Nagy kérdés, kitől jöhet az üzenet. A bibliai Máriától, Jézus anyjától biztosan nem.

Ezekben a körökben Jézust mint a legnagyobb magyart tisztelik, aki állításuk szerint nem zsidó származású volt, hanem pártus herceg. A 2007-ben elhunyt Badiny Jós Ferenc sumerológus Jézus király, a pártus herceg (lásd legfrissebben: Budapest, Magyar Ház, 2003) című könyvében leírja, hogy az evangélisták félrevezették az emberiséget Jézussal kapcsolatban. A sci-fibe illő tanulmány történelmi „hitelességét" illetően körülbelül egy szinten említhető A da Vinci-kód-dal, ennek ellenére sokan magukévá teszik légből kapott állításait. Badiny Jós nemcsak Jézus történetét írta át, Magyar Biblia (Magyar Ház, 2005) címmel megírta a „Mah-Gar nép" szövetségét Istennel. Ezek szerint mi vagyunk a választott nép, az ígéret örökösei. Szerinte a kereszténység legősibb jelképe nem a kereszt, hanem a turul.

Árpád fiai nemcsak a kereszténységből merítenek inspirációt. Tanaik között ugyanúgy elfér az asztrológia, a számmisztika, a jóga, a reiki és más okkult praktikák, sőt a keleti vallások tanítása is. Dobogókőn található – állításuk szerint – a föld „szívcsakrája", amely nem más, mint bolygónk legfőbb energiaközpontja.

Pogányságról van szó? Egy honlap így fogalmaz: „Természetesen pogányok vagyunk, ha pogány mindenki, aki a kinyilatkoztatásos-látomásos, misztikus messiásvallásokkal szemben a kozmikus és természetközeli hagyományok örök vallásához tér vissza."

A mozgalom célja

Az ősmagyar vallás terjesztése, a nemzeti hagyományok ápolása mellett a mozgalom fő célja a „turáni átok" megtörése. Az Árpád Rendjének Jogalapja Tradicionális Egyház honlapján

olvasható a következő: „Törjük meg a turáni átkot, térjünk vissza ősvallásunkhoz!” Mit jelent ez a „turáni” átok? Sokféle magyarázata van, de egy a lényeg: mi, magyarok azzal, hogy István király idején felvettük a kereszténységet, „behódoltunk az idegen istennek” és hátat fordítottunk ősi istenünknek, átkozottakká lettünk. Történelmünk és jelen korunk minden kudarca, tragédiája, szenvedése, széthúzása abból adódik, hogy nem Koppány, hanem István útján járunk több mint ezer éve. Ebből következik a nagy prófécia: ha szakítunk a kereszténységgel, és visszatérünk ősi hitünkhöz, újból eljön nemzetünk aranykora. Itt bújik ki a szög a zsákból, minden kegyes, bibliai szöveg ellenére, mely csak a propaganda eszköze: az ősmagyar hit keresztényellenes.

Az ősmagyar vallás hit- és erkölcstana

Általában szeretetről, egységről, elfogadásról beszélnek ezek a tanítások. A gyakorlat azonban többnyire az ellenkezőjét mutatja. Nézzük például Szépvízi B. Béla 1925-ben megjelentett, 65 pontból álló etikai kódexét (Az ősmagyar vallás hit- és erkölcstana címmel)! Ebben a természet és az élet védelme mellett megjelennek olyan parancsok, mint például: „(11.) A magyar lélek a legmagasabb rendű, legértékesebb emberi fogalom. (12.) A magyar ember testalkata a teremtés mintaképe. (13.) A magyar lélek: úrlélek. Magánál nagyobbnak csak az Istent ismeri el. Hogy testileg-lelkileg e szerint élhessen: erre teste, lelke teljes erejével törekszik.” Nem kell magyarázni ezeknek a nacionalista gondolatoknak a veszélyét. A Bibliának tökéletesen ellentmond az utolsó szakasz is: „Bűnbocsánat nincs! Mert amint a megtörténtet meg nem történtté tenni soha a világon nem lehet…” stb.

„Mondd, te kit választanál?”

A kérdés ma is aktuális. Vagy kereszténység, vagy ősmagyar vallás, a kettő ugyanis tökéletesen kizárja egymást.

A cikk megjelent a kiadó – Fiatalok Krisztusért Alapítvány – engedélyével.

JELIGE AJÁNLÓ

Itt is szeretném néhány sorban megköszönni a Fiatalok Krisztusért (Youth for Christ – YFC) Alapítványnak – amelynek évekig magam is kuratóriumi tagja voltam – a segítséget, amelyet azzal nyújtottak, hogy engedélyt adtak a Jelige magazinban megjelent cikkek átvételére. Ennél nagyobb segítség azonban az, hogy az idén 20 éves YFC szinte alapíttatása óta jelenteti meg felekezetközi, színes tartalommal bíró fiataloknak és kortalanoknak szóló JELIGE elnevezésű magazinját hitéletről és az életről. A megjelenő cikkek foglalkoznak korjelenségekkel, interjúkat tartalmaznak közismert emberekkel, akik családi életükben, munkájukban, hivatásukban mélyreható változást éltek át, amikor Jézusra bízták törékeny kapcsolataikat és életüket. Hogy hogyan élhetjük ezt át mi is? Olvassuk együtt a JELIGÉ-t! Megrendelhető az Evangélikus Lelkészi Hivatalban (Nagytarcsa, Sztehlo Gábor u. 1. E-mailben: gyorgy.baranka@lutheran.hu, vagy SMS-ben: 20-824-3841) Egy példány ára: 400 Ft. Megjelenik negyedévente.

B. Gy.

APÁDRA ÜTÖK

A vígjáték eredeti címe az angolul tudók – és a nem tudók szerint is – inkább „Ismerd meg a szülőket” lett volna (Meet the parents). Igaz, magyarul így sokkal frappánsabban hangzik, és sokkal jobban illik az eszeveszett történethez, viszont semmi köze nincs Franklin Grahamhez, akinek a nevét mostanában a Reménység fesztivállal kapcsolatban emlegetik sűrűn. Nos hát, ha nem is a film nyomdokain, de ismerjük meg az ő szüleit, illetve lássuk, vajon az apjára ütött-e a júniusi fesztivál illusztris vendége?

Franklin Graham 1952. július 14-én született, anyja Ruth Bell, apja Billy Graham. Ami azt illeti, a fiú valószínűleg az apjára ütött, bár ennek ifjúkorában nem mindig mutatkoztak a pozitív jelei. 19 évesen például kirúgták a texasi LeTourneau főiskoláról, mert egyik osztálytársát bezárta az öltözőszekrénybe. Az osztálytárs történetesen nőnemű volt, bár Franklin tanulói jogviszonyának megszüntetésében ennek nem volt jelentősége. Annak talán

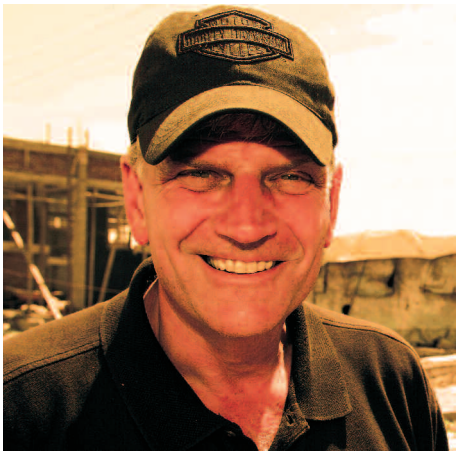

már inkább, hogy korábban, ugyanebben az iskolában, illetve pontosabban az iskola kollégiumában diáktársaival az emeleti zuhanyzó bejáratát egy könyvespolc lapjaival elbarikádozták. A lefolyókat gondosan betömték, aztán megnyitották a csapokat. Nemsokára méteresnél is magasabb volt a vízszint a zuhanyzóban, a víz súlya átszakította a polcokat, és az egész épület elázott. Illetve be.

Természetesen az ember ifjúkorában sok mindent elkövethet, ami nem feltétlenül határozza meg a jövőjét. Franklin Graham életében is „talán” fontosabb az a korszak, ami 22 éves korában kezdődött el, amikor egy jeruzsálemi utazáson a hotelszobában elkötelezte magát Krisztus követése mellett. Röviddel ezután csatlakozott a Samaritan’s Purse nevű szervezethez (karácsonyi cipős-

doboz-akciójukról itthon is ismertek), amelynek hamarosan az elnöke lett. 1989-től folyamatosan kapcsolódott be apja missziós munkájába, először csak szervezőként, 2000-ben ügyvezetőként, 2002-ben pedig már az elnök szerepét töltötte be a Billy Graham Evangéliumi Társaságnál.

De térjünk vissza az apához, akire ezek szerint az ifjabbik Franklin végül is „ütött"! „Billy" – hivatalos nevén William Franklin – Graham pontosan az orosz, a „nagy októberi szocialista" forradalom után egy évvel, 1918. november 7-én született. Születésének a szocialista forradalomhoz természetesen nem sok köze volt, annyiban talán, hogy évekkel később határozottan bírálta a kommunizmus tanait. A világszerte ismert evangélista fő mondanivalója azonban nem ez volt. Megváltásról szóló igehirdetéseit 158 országban, 215 millió ember hallgatta élőben (a rádiós, televíziós közvetítések közönségét nem számítva).

Evangelizáló körútja során Magyarországra is eljutott, a legtöbben valószínűleg 1989. július 29-i, népstadionbeli prédikációjára emlékeznek. Sokan talán nem is tudják, de már korábban is járt nálunk, 1985-ben Budapesten és Pécsen beszélt. Legelső látogatására 1977-ben került sor, ami akkor legalább annyira hihetetlennek tűnt, mint 12 évvel később a berlini fal leomlása. A nyolcvanas évek vége felé, a glasznoszty szellemében (aminek ugye nem sok köze van a Szent Szellemhez, de azért mégis jól jött), nyugati evangélistaként hivatalosan beutazni egy szocialista országba és egy stadionnyi embernek prédikálni már nem volt olyan nehéz. De a hetvenes években a vasfüggöny mögött szervezkedni? Olyan embernek, aki korábban antikommunista elveit és véleményét egyáltalán nem rejtette véka alá?

Elég hihetetlen! Pedig Billy Grahamet beengedték, bár civil ruhás, BM-es „testőrök" vigyáztak rá. Olyanok, akik kapásból minden imperialista ideológia (pl. a keresztény vallás) szószólóinak esküdt ellenségei voltak, és ha kellett, az összes törvényes, illetve törvénytelen titkosszolgálati eszközzel le is csaptak rájuk könyörtelenül. Fura dolog lehetett például, amikor elvitték az egyébként baráti (értsd: kommunista) politikusoknak kijáró, szokásos protokollkörútra. Így esett meg Hortobágyon, hogy a ménes megfuttatása után neki is felajánlották, hogy felülhet az egyik lóra. Addig állítólag egy illusztris államférfi sem élt ezzel a lehetőséggel, Graham viszont lazán nyeregbe pattant, hiszen gyerekként egy farmon nőtt fel. Csak utólag derült ki, hogy a legvadabb lovat vezették elé, ami idegen embert nem tűrt meg a közelében. Mindenki azt várta, mikor fog rúgni, harapni, vagy mikor dobja le a lovasát. Azt mondták, biztos megérezte, hogy szent ember ül rajta. Billy Graham utólag csak ennyit mondott: „Legalább egy ló már tudja."

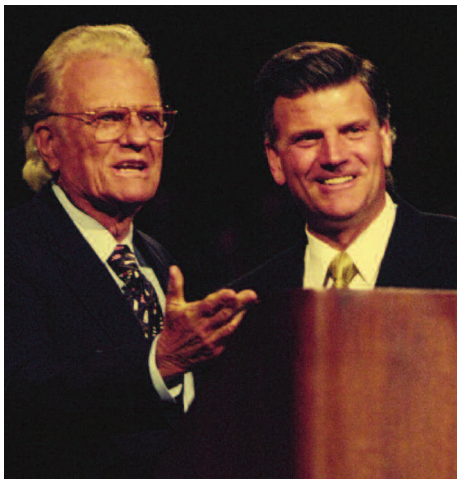

Billy Graham és fia, Franklin 1998-ban

Emellett persze voltak egyéb próbálkozások is a lejáratására. Debrecenben például a hivatalból kirendelt sofőr (naná, hogy nem az egyház rendelte ki) „véletlenül" a kocsiban felejtette a táskáját, a Bibliájával és jegyzeteivel együtt, aztán elment tankolni. Mikor visszaért, feltűnően a szószékhez ment, és úgy akarta odaadni a táskát. De akkor Graham már beszélt – papírok nélkül, fejből (lélekből).

Ez az 1977-es látogatás nyilván nem „meghívásos" alapon történt. Bár Graham útját az amerikai baptisták már 1973-ban kezdeményezték, az Állami Egyházügyi Hivatal (fiatalabbak kedvéért: egy ateista állam hivatala, mely a Krisztusban hívő, keresztény egyházak ügyeit igazgatta a legnagyobb lelkiismerettel és odaadással!) a kérést elutasította. Viszont, mivel egy 1978-as, szovjetunióbeli utazás már a levegőben lógott, a későbbi, 1977-es magyar út mégis létrejöhetett. „Fedezve" voltunk… Mellesleg az akkor éppen hivatalban lévő amerikai elnök, Jimmy Carter szintén baptista volt. És mellesleg egy évvel később, 1978-ban visszakaptuk Amerikából a Szent Koronát…

Persze ennek a kommunista vendégszeretetnek megvolt az ára. Meg kellett ígérni, hogy nem lesz evangelizáció, „csak" gyülekezeti istentiszteletek. (Pofa)vizitelni kellett az akkori politikai szervezeteknél (Hazafias Népfront, Országos Béketanács), és a korábbiakban véka alá egyáltalán nem rejtett, antikommunista megnyilvánulásait úgymond vissza kellett fognia, bár ezt sokkal cizelláltabban fogalmazták meg: „Graham elvtárs úr tartózkodjon a jó kapcsolatokat megzavaró nyilatkozatoktól."

Azóta persze már sok víz lefolyt a Dunán, de Graham papa (dédnagypapa) annak ellenére, hogy már a kilencvennegyedik évében jár, viszonylag jó egészségnek örvend. Igaz, az idő felette sem múlt el nyomtalanul, hallása meggyengült, ezért ritkán jelenik meg nyilvánosság előtt, de a mai napig aktívan részt vesz a Billy Graham Evangéliumi Társaság munkájában.

2012. június elsején Billy Graham fia, Franklin érkezik Magyarországra. Neki persze már nincs szüksége állami engedélyekre, sem hivatalos meghívásra. Már nincs vasfüggöny, és itt-tartózkodása alatt nem kell megküzdenie a hortobágyi vadlovakkal, sem az egyházügyi hivatallal, nem kell sem ígéreteket, sem kötelező látogatásokat tennie. Neki korunk emberének fásultságával, érdektelenségével, elkeseredettségével, a mai szónokok hiteltelenségével, a vallások kiterjedt sokféleségével, a liberalizmussal kell majd megbirkóznia. Félő, hogy neki sem lesz könnyebb dolga, mint 35 évvel ezelőtt az édesapjának.

Megjelent a Jelige magazinban

REMÉNYSÉG FESZTIVÁL

Számosan vettünk részt június 1-jétől 3-áig a budapesti Papp László Sportarénában megtartott Reménység Fesztiválon, ahol Franklin Graham hirdette Isten igéjét. Rajta kívül számos magyar és külföldi énekes és zenekar tett bizonyságot a Jézusban megtapasztal kegyelemről, többek között az új-zélandi Parachute Band, Michael W. Smith, Pintér Béla és a Bolyki Brothers. Énekkarunk részt vett a fesztivál idejére felállott 1000 fős kórusban. Műsorvezető volt többek között Süveges Gergő, s a felekezetközi, ökumenikus rendezvényen evangélikus egyházunkat Gáncs Péter püspök képviselte.

Külön öröm volt számomra, hogy Nagytarcsán is volt felkészítő tanfolyam tanácsadói szolgálatra. A felkészítésen bárki részt vehetett, s közülük 7-en vállalták, hogy segítséget nyújtanak a Reménység Fesztiválon azoknak, akik döntést szeretnének hozni Jézus mellett, vagy csak egyszerűen meg akarják erősíteni elkötelezettségüket, lelkigondozói segítséget szeretnének kérni. A mintegy ezerfős tanácsadói csapatnak esténként mintegy 700-800 fővel kellett foglalkoznia a rendezvényen résztvevő 12 ezer főből. A mi községünkből is többen kérték Isten áldását új életükre ezeken az alkalmakon.

Baranka György

LELKIGONDOZÓI SAROK

Lelki CHATtintés

Van, amikor kapcsolati problémával keresik meg a lelkigondozót, házastársi vagy más, családon belüli konfliktus kényszeríti ki a segítség kérését. Máskor alvási nehézségek, erős hangulati ingadozások jelentik a terápiás beszélgetések kiindulópontját, amikor azt érzi a lelkigondozott, hogy a gyógyszer nem elég, attól tart, hogy nem oldja meg a problémáját, vagy éppenséggel fél, hogy függővé válik a nyugtatóktól, fájdalomcsillapítóktól. Máskor viszont hitbeli, teológiai kérdés foglalkoztatja a kérdezőt. Előfordul, hogy innen jutunk el lélektani problémákhoz. De fordítva is történhet: belső lelki konfliktusok feloldásának a vágya vezethet el az istenkérdéshez, a bűnbocsánathoz – ha erre nyitott a lelkigondozott.

*

Az alábbiakban egy különleges, de a mai világban mégis létjogosultsággal bíró lelkigondozói formába engedek betekintést, amit CHATtintésnek neveztem el, mert a kérdező mintegy megpendít egy kérdést, s a lelkigondozónak sincs több lehetősége, mint hogy pergő módon válaszoljon. Oda-vissza történik a "csettintés". Adott esetben ebből kialakulhat személyes segítő beszélgetés is, ha ezt a labdát feldobó igényli, ahol már nem ilyen korlátozottak a lehetőségek. A beszélgetést "Jácint" a Facebookon kezdeményezte. Természetesen ilyenkor a szakma szabályinak megfelelően megváltoztatjuk a nevet, kihagyunk a szövegből részleteket, hogy ne lehessen beazonosítani a személyt.

Szia Gyuri!!! Segítség....! Bár régen nem találkoztunk és beszéltünk, most mégis lenne egy nagyon fontos kérdésem!! A minap kihozta egy beszélgetés azt a kérdést, hogy Istennek mi volt a szándéka azzal,hogy az édenbe teremtett egy olyan fát, ami megkísértheti az embert?? Sajnos ez már az én tudásomat túlnövi... Ha tudta előre, hogy az ember úgyis belemegy a rosszba... Nem úgy lett volna tökéletes az éden, ha nincs szabad akarat és nincs az a fa?? Így nem kellett volna miről dönteni, nem tudtunk volna rossz döntést hozni! Ha nincs ott az a fa, eleve nem esünk kísértésbe! Én ezen nem gondolkodtam, mert valahogy..., nem is tudom miért..., de szeretném megérteni, és megértetni másokkal!!! Ha tudsz, légyszi', segíts! Üdvözlet az egész családnak! Jácint

*

Szia! Most ifi kezdődik, s lehet, hogy elfelejtem a kérdést. És egyébként elég hosszú lenne így írásban. Szívesebben beszélnék személyesen Veled erről... Nem tudnánk ott találkozni?

*

Kedves Gyuri! Jó lenne találkozni, de nem tudok, dolgozom! Viszont a kérdés nagyon izgat... Olyan jó lenne, ha elmélkedésedet erről lepötyögnéd nekem! Annyira érdekel!!!...

*

Szia! A jó és rossz tudásának fája a mindentudást jelképezi. Akár akarod, akár nem, az ott van. Egy határvonalat jelent ember és Isten között. Ő mindenható, az ember nem. Határvonalra szükség van. Védelmet jelent a kerítés a kertünk körül, nem mehet be akárki. Viszont van rajta kapu: aki előtt akarom, megnyitom. Istennek volt szabad bejárása az Édenbe. Az ÉDEN (héber szó) körülzárt, biztonságos területet jelentett. Szükség is volt rá, hiszen az ördög rá akarta tenni az emberre a kezét. Meg is nyitotta előtte a kaput az ember a fáról való szakítás által. Ma is ez történik, amikor átlépjük a határokat: védtelenek leszünk a támadóval szemben. Egyébként, ha nem lenne szabad akarat, akkor nem emberek lennénk, hanem bábok... Kérdezd meg a kérdezőt: ő szereti, ha nem maga dönthet a dolgairól, hanem mindig mások mondják meg, mit tegyen, mindig másokhoz kell igazodnia? Ezt utálja a leginkább az ember. Hát ennyit röviden. Azért szívesen veszem, ha reagálsz, mennyire sikerült válaszolnom.

*

Szia! Naná, hogy reagálok... Bár nem szeretném, hogy azt hidd, nem hiszem el a történetet, csak néha olyan jó lenne, ha Isten leülne ide mellém és elmondaná, hogy "na, Jácint, ezt és ezt ezért tettem..." – na, nem mintha magyarázkodnia kellene...

Isten tökéletesnek teremtette az Édent..., értem a "kapus" elméletet is, de miért kellett oda az a kapu, amikor Isten mindenekfelett való, és már tudta, hogy ezt az ember ki fogja nyitni... Nem lett volna "édenibb", ha Isten egyáltalán nem rak rá kaput...? Vagy pedig megparancsolja a Sátánnak, hogy "távozz innen, soha ne tedd be ide a lábad!!!"... Azt is tudom, hogy nem engedi az embert erején felül kísérteni! Akkor??

Próbatételnek szánta??? De hisz már előre tudnia kellett, hogy megbukunk... Szabad akarat... miért kellett, ha minden tökéletes volt, nem volt miről dönteni, mert ha döntünk, arról döntünk két vagy több opció közül, hogy melyik a jobb számunkra, ergo, ha én egy tökéletes helyen vagyok, és tökéletes vagyok, nem kell semmiről sem döntenem, mert nincs a jobbra való igényem, mert amim van, az nekem a tökéletes. Húúúúú, de kacifántos... Ha minden okés, akkor mi végre a szabad akarat, mikor az ember ott tökéletesen szabad volt?? Nem vonom kétségbe Isten tervének tökéletességét, csak szeretném megérteni, de hisz ezt Ő úgy is tudja!

*

Jácint! Egyrészt olyan kérdéseket feszegetsz, ami túlhaladja az értelmünket. Matematikai egyenletekhez emberi agy kell, kutyaésszel még csak azt sem értjük meg, hogy van ilyen egyenlet. Köztünk és Isten közt az értelmi képességben nagyobb a különbség, mint a kutya és köztünk. Éppen ezért beszél a Biblia Istenben való hitről, ami bizalmat jelent. A kisbabának sem kell ismernie a világ működését, az anya gondolatait, az anyatej összetételét, csak egyszerűen bíznia kell az anyjában, és táplálkoznia. Nekünk is ezt kell tennünk.

Hogy ebből mennyit fogunk megérteni? Hát az attól is függ, hogy mennyire fogadjuk el a táplálékot Istentől. De mondom, nem az értés, nem a tudás a lényeg.

Mindenesetre az biztos, hogy a szeretet csak két, független, önálló, szabad ember között tud megvalósulni. A házasságban is nap mint nap döntünk, hogy szeretni akarjuk a másikat, habár a kezdet kezdetén ezt Isten előtt is kimondtuk. De az életben újabb és újabb döntési helyzetbe kerülünk, és igent mondhatunk egymásra. Istennel való kapcsolatunk is ilyen. Ő újra és újra igent mond ránk, még akkor is, ha megfeszül ebbe a szeretetbe, és a halált is át kell élnie. Hogy ezt ő tudta-e előre, nem tudom. De bárhogy is volt, ez a szeretet vezet vissza hozzá.

*

Köszönöm a választ, bár még mindig izgatja a gondolataimat. Tudom, hogy igazad van abban, hogy hit (bizalom) kérdése az egész, de attól, hogy nem tudom megérteni, attól még szeretném, mert nagyon érdekel!!! Azt is tudom, hogy erre senki sem tudja igazán a választ... Majd egyszer (remélem csak hosszú évek múlva) megkérdezem tőle személyesen! Üdv: Jácint

Baranka György *lelkigondozó, mentálhigiénés szakember*

A Szivárvány Evangélikus Óvoda melléklete

(szerkesztette: Fodorné Pecznyik Zsuzsa)

Év múlik, évet ér...

Az elmúlt esztendőben adtunk hálát óvodánk húsz éves fennállásáért, 2012-ben pedig személyekhez fűződő események és évfordulók indítanak hálaadásra: ***Tagai Istvánné****, óvodánk alapító tagja nyerte el egyházunkban az „Év óvodapedagógusa” díjat.* ***Fábiánné Kizur Anikó*** *25 éve,* ***Fodorné Pecznyik Zsuzsa*** *30 éve kezdte meg munkáját az óvodapedagógusi pályán.*

*

Tagai Istvánné a Nagytarcsai Evangélikus Gyülekezet tagja. Nagytarcsán keresztelték, konfirmált, itt kötött házasságot. Tradicionális evangélikus családban nőtt fel, édesapja hosszú éveken át volt a gyülekezet pénztárosa, férje presbiter volt. Ő maga a gyülekezeti ifjúság aktív tagja volt, gyermek-bibliakört vezetett, egyházzenei tanulmányokat folytatott, éveken át hűségesen szolgált a gyülekezeti énekkarban. Férjével együtt felelősséggel, hitéleti példájukkal terelgették három gyermeküket a keresztyén életforma felé. 2008. óta özvegyen él.

Szakmai-pedagógiai tevékenysége: 1976. óta dolgozik óvónőként, önkormányzati óvodában kezdte pályáját. Köztudott, hogy itt is nyíltan megvallotta hitét, vállalta az ezzel járó nehézségeket. 1980-ban szerzett óvónői oklevelet a Budapesti Tanítóképző Főiskola óvónői szakán.

Lelkes támogatója volt a nagytarcsai Szivárvány Evangélikus Óvoda megalapításának; 1991-től 1994-ig (legfiatalabb gyermeke születéséig) az intézmény vezetője volt. 1997-től csoportvezető óvónőként keresztyéni elkötelezettséggel végzi munkáját. Helyi nevelési programunk elkészítésében jelentős részt vállalt. Nagy gondot fordít az önképzésre, szakmai fejlődésre, az alábbi tanfolyamokat végezte el:

- Óvodai helyi nevelési program készítése
- Játékpszichológia és játékpedagógia
- Mozgásfejlesztés lehetőségei az óvodában
- Magatartási és tanulási zavarok javítása mozgásfejlesztéssel
- Komplex katechetikai-művészeti továbbképzés

Tagai Istvánné óvodánk gyermekvédelmi felelőse. A szülők bizalmukba fogadták, a családok segítését szolgálatnak tekinti.

Evangélikus identitása, szilárd hitélete nagyban meghatározza óvodánk légkörét.

Munkájában kitűnően ötvözi a modern pedagógiai módszereket a keresztyén hagyományokkal. Következetesen kiáll az óvodáskorú gyermekek életkorának megfelelő zenei fejlesztés mellett. A Kodály-módszert megőrizve igyekszik átörökíteni a gyermekeknek egyházi zenei hagyományainkat.

Döntési helyzetekben mindig bibliai alapokra helyezkedik, élő hite példa lehet gyermekek, szülők, munkatársak számára.

Tagai Istvánné személyisége, hitéleti elkötelezettsége, szakmai felkészültsége 21 éve biztosítéka óvodai nevelési célunk megvalósulásának: a keresztyén szellemű nevelés áthatja óvodánk mindennapjait, komplex módon, minden nevelési és fejlesztési területen megjelenik.

A gyermekek között végzett áldozatos, egyházunk épülését szolgáló munkája „Az év óvodapedagógusa” cím elnyerésével is elismerésére került, amihez szívből gratulálunk és Isten áldását kérjük életére, szolgálatára.

Fodorné Pecznyik Zsuzsa

*

25 ÉV

Amikor elkezdtem azon gondolkodni, miről is írjak, hogy elmeséljem, óvónőségem 25 évét, ez a bibliai idézet jutott az eszembe: Mert ezer esztendő annyi előtted mint a tegnapi nap,amely elmúlt, mint egy őrváltásnyi idő éjjel. /Zsolt 90,4/ Ez a „néhány” év is bizony gyorsan elrepült.

Hogy Isten egyengette utamat, abban biztos vagyok. Ha kisgyermekkoromban megkérdezték, mi szeretnék lenni a válaszom az volt, hogy énekesnő és táncosnő.

A gimnázium vége felé mégis tanácstalanul álltam, hogy hova tovább. Talán ekkor történt az Úr felől az első lépés. Szlovák tudásomat is hasznosítva barátnőmmel úgy döntöttünk, hogy a Brunszvik Teréz Óvóképző főiskolára jelentkezünk. Szarvas gyönyörű város a Körös két oldalán, és ótemploma, amelyben Nobik Erzsike lelkésznő szolgált, nagyon tetszett. Mivel hétvégén hazajártunk, az istentiszteleteket nem, de őt magát többször meglátogattuk. Akkor honvágyam volt, de így utólag nagyon szépnek látom ezeket az éveket.

Végzősként a nagytarcsai, akkor napközi otthonos óvodában helyezkedtem el. (Akkori óvodásaim némelyike már szülő.) Nem szerettem volna a falumat elhagyni, ugyanakkor izgalom és félelem járta át szívemet, vajon hogy fogok én itt óvónőként helytállni. Még ugyanebben az évben férjhez mentem, majd következő évben megszületett elsőszülött fiam Attila, majd 3 évre rá Zsolt.

1992-ben „mozgolódás" támadt gyülekezetünkben, melynek én is részese lettem. És itt következett az Úr következő lépése. Hálás vagyok Gáncs Péternek, hogy rám is gondolt, amikor a vezetőség tagjaival arról határoztak, hogy egyházunk régebbi ingatlanát visszaigénylik, és egy gyülekezeti óvoda nyithatja meg kapuit. Micsoda nagy lehetőség volt ez gyülekezetünk életében! Milyen öröm így visszatérni a gyermekek közé! Ugyanakkor sokkalta nagyobb felelősséget jelentett ez. Hiszen a kisgyermek, mint érzékeny „ műszer" „fogja az adást", és bizony megérzi, hogy milyen kapcsolatban vagyunk Istennel, mekkora a hitünk. S ez bizony nagy felelősség!

Ezen felül saját gyülekezetemben leszek „megmérettetve". Ettől féltem csak igazán! Itt szeretnék köszönetet mondani azoknak, akik imádságban is hordoztak minket. Át kellett gondolni és új alapokra helyezni nevelési elveimet. Így csöppentem az óvoda életébe '94-ben. Két csoport lévén vegyes csoportok működtek. Ez a forma az idő elteltével kedvessé vált számomra. Keresztyén szellemű nevelésünk megkívánta, hogy az óvoda családias jellegű legyen. Milyen öröm volt látni a nagyobbak odaadását, segítőkészségét, a kisebbek felé! Milyen jó volt, és milyen jó ma is Jézus példáján tanítani! A gyermekekkel együtt áhítattal figyeltem későbbi lelkészünk, Smidéliusz Gábor foglalkozásait is.

Az évek folyamán a gyermekek által mind több lettem. Egyre többet tanultam tőlük, és mind jobban ügyeltem igényeik kielégítésére. A mozgásfejlesztés legnagyobb „vesszőparipám" lett. Ezért voltam boldog, hogy részt vehettem egy gyönyörű új óvoda megálmodásában, megvalósításában, amelyben egy új tornaterem is helyet kapott. (Ugyanakkor nagyon élveztem azt az időszakot, amit az imaházban töltöttünk.) Milyen jó ma is itt összegyűlni a hétfő reggeli áhítatok alkalmával, és milyen jó itt együtt mozogni, vagy együtt ünnepelni! Mert bizony az évek folyamán az ünnepeinket is a magunk által életre keltett bábokkal, és személyes mesejátékainkkal gazdagítjuk. Ez nagy örömet okoz számomra, mert a művészeti tevékenységekben mindig is kedvemet leltem.

Az Istentől kapott értékeimet igyekszem a gyermekek javára fordítani; tudom ezt ő is örömmel nézi. Kérem a gyülekezet imádságos erejét, hogy még néhány évig itt szolgálhassak. Eddigi „óvodai életemért" hálát adok.

„Bizony, jóságod és szereteted kísér életem minden napján." (Zsolt 23,6)

Fábiánné Kizur Anikó

*

ISTEN KEGYELMÉBŐL

Hálát adok neked Mennyei Atyám az elmúlt harminc évért, amit gyermekek között tölthettem. Köszönöm, hogy nem csak hivatást adtál nekem, hanem szolgálatra hívtál el.

1994-ben, amikor Gáncs Péter, akkori lelkész megkeresett, még olyan bizonytalannak tűnt az egyházi intézmények helyzete… és bizonytalan voltam én is. Csak egy bizonyosságom volt, igéd bíztatása, amivel megszólítottál: „Fogj munkához, az Úr legyen veled!" 1Krón 22,16.

Nem tehettem mást, jöttem. Jöttem Nagytarcsára, ahová családi kötelékek fűznek, a gyülekezetbe, ahol ifjúsági alkalmakra jártam, jöttem abba a templomba, amelyben megkeresztelteket.

Hálát adok most Neked:

- Mert munkám során egyetlen pillanatra sem hagytál magamra, mindig érezhettem jelenlétedet.
- Munkatársaimért, akikkel hivatástudatban és hitben erősítjük egymást.
- Lelkészeimért, akikhez mindig bizalommal fordulhattam.
- A gyülekezetért, amely keresztyéni felelősséggel állt, és áll az óvoda mögött.
- A családokért, gyermekekért, akiket a Szivárvány Evangélikus Óvodába irányítasz.
- Azokért, akik óvodás éveik alatt vagy akkori indíttatásból részesülnek a keresztségben.
- Minden hétköznapi és ünnepi eseményért, amikor munkatársaimmal a Te szeretetedet hirdethetjük és közvetíthetjük.

Köszönöm, hogy harminc évig megőriztél azon az úton, amelyre elhívtál. Köszönöm, hogy szakértőként segíthettem az alakuló egyházi óvodákat, hogy bölcsességet adtál az Oktatási Bizottsági munkámhoz. Köszönöm, hogy három évtized után is adsz erőt, kitartást, új és új ötleteket, és az óvodai „szivárványkapu" alatt minden reggel úgy mehetek át, hogy hittel dúdolhatom: „Tudom, az Úrnak terve van velem!"

Fodorné Pecznyik Zsuzsa

Mesés együttműködés

Ismét óvodapedagógusok nemzetközi találkozójának adott otthont óvodánk október 11-e és 15-e között. A vendégek a Nagyváradi Evangélikus Óvodából, illetve a németországi Penzlin városában működő Simon unter'm Regenbogen (Simon a Szivárvány Alatt) társintézményből érkeztek.

Korábban cseh és szlovák intézményekkel dolgoztunk együtt „Egészségesen és játékosan" élni témakörben. A jelenlegi Comenius projekt keretében zajló kétéves, háromoldalú együttműködés célja, hogy a népmesék – mint az európai irodalomtörténet részei – visszakapják méltó helyüket és szerepüket az óvodáskorú gyermekek nevelésében. Az „Úton egymás felé a népmese szárnyán" projekt bővíti az óvónők szakmai-módszertani ismereteit, és innovációra ösztönzi a nevelőtestületeket; a résztvevők tapasztalatokat szerezhetnek a projektszemléletű nevelés és a nemzetközi együttműködés terén.

Az óvónők a partnerkapcsolat részeként felkeresik a társintézményeket. Ennek anyagi fedezetét a Comenius projekt biztosítja, amely emellett jelentős anyagi támogatást nyújt a témához kapcsolódó eszközbeszerzéshez, valamint olyan produktumok létrehozásához, amelyek később más intézményekben is hasznosíthatók lesznek.

A szóban forgó együttműködést az teszi egyedivé, hogy mindhárom résztvevő intézmény evangélikus óvoda, így a keresztyén szemlélet a bemutató foglalkozásoktól a programokon át a személyes kapcsolatok építéséig érvényre juthat.

Miért a népmese?

Korunk nagy problémája a verbális kommunikáció háttérbe szorulása, az erkölcsi normák és a szilárd értékrend hiánya, valamint az érzelmi labilitás kialakulása már gyermekkorban.

Emellett regresszió mutatkozik a gyermekek anyanyelvi kultúrájában is, amely kognitív fejlődésükre és a gyakorlati életben való alkalmasságukra is negatív hatással lehet.

Sajnos a családok összetartó-védő ereje meggyengült, megritkultak a meghitt együttlétek és beszélgetések. Értékrendjükben háttérbe szorul a népmese, szokásrendjükből kihal a mesemondás és a meseolvasás. A gyermekek egyre több időt töltenek a televízió és a számítógép előtt. A válogatás nélküli, mértéktelen és kritikátlan médiafogyasztás súlyos problémákat okozhat.

Az óvodás- és kisiskolás gyermekekben az erőszakos rajzfilmek hatására növekszik a fizikai és verbális agresszió. A 3 évesek fizikai valóságként élik meg a képernyőn látottakat. Népmesék helyett silány ábrázolású és erkölcsi tartalmú rajzfilmeket néznek a gyerekek, a gyermekreklámokkal és nyereményjátékokkal pedig igyekeznek bevonni a legfiatalabb korosztályt is a fogyasztói társadalomba.

A következő emberi generációkat tekintve akár komoly gondokat is okozhat, hogy a mai gyermekek túl sokat játszanak számítógépes játékokkal. Ezek a gyerekek alvásigényüket nem elégítik ki, kevesebbet játszanak, sportolnak, mozognak, és neurotikus tüneteket mutatnak. Egyes vizsgálatok szerint a számítógépfüggő gyerekek agya nem fejlődik a megfelelő ütemben, testi-lelki-szellemi fejlődésükben elmaradást mutatnak.

Sajátos problémaként jelenik meg a funkcionális illiteráció, ami gyakran a gyerekkori ösztönző nyelvi támasz hiányos voltának a következménye. Az alacsony írás-olvasási képességek gátolják a tudás megszerzését és gyakorlati alkalmazását, rontják az egyén személyes érvényesülését és társadalmi perspektíváit.

Ezek a jelenségek nem csak az egyes országokban, hanem európai szinten is megfigyelhetők. A projektben részt vevő óvónők valamennyien felismerték ezeket a veszélyeket, és mindannyian tenni szeretnénk azért, hogy intézményeinkben kiküszöböljük a televízió és számítógép negatív hatását, és valamelyest pótoljuk a családi életből hiányzó, közös élményt nyújtó mesemondást, az ahhoz kapcsolódó érzelmi töltekezést és beszélgetéseket.

Ugyanakkor nem szeretnénk megfosztani a gyermekeket a média és az informatika pozitív, ismeretátadó és személyiségfejlesztő hatásától sem. Egészséges egyensúly kialakítására kell törekednünk az óvodában, és ezt szeretnénk népszerűsíteni a szülők körében is.

A 3-7 éves gyermek kíváncsisága szelektálás nélkül befogad jót és rosszat, értékeket és silányt. Épp ezért a felnőtteknek óriási felelősségük van abban, hogy mit nyújtanak a gyermeknek, milyen mintát szolgáltatnak későbbi életéveikre.

A projektben együttműködő óvodapedagógusok igyekeznek visszavezetni a gyermekeket a népmesék világába, hogy az évszázados erkölcsi tapasztalatok, bölcsességek beépüljenek a gyermekek személyiségébe, segítségükre legyenek életük értelmének megtalálásában. Ebből a szempontból a család, a szülők-nevelők hatása a legjelentősebb. Fontosságban ezután következik a gyermekeknek megfelelő módon átadott kulturális örökség, amelyben 3-7 éves korban a népi irodalom és zene a legfontosabb elem. A szülők körében is propagálnunk kell a mesélés kapcsolatépítő, közösségformáló hatását, valamint azt, hogy a mesék igazságtartalmának közvetítése mennyire fontos a gyermek személyiségfejlődése szempontjából. A népmesék komplexen szolgálják az anyanyelv, a képzelet, a figyelem, az emlékezet, a jellem fejlesztését. A mesék gyermekek által történt megjelenítése segíti a közösségi élmény, a kreativitás, a beleélés képességének fejlődését.

Fontosnak tartjuk, hogy a mindennapos mesélés igényévé váljon a gyermekeknek, és ne csak befogadók legyenek, hanem lehetőséget kapjanak a mesék által keltett

érzelmek „kiélésére”, a mesék cselekményének változatos módon történő feldolgozására.

A projekt során szeretnénk megerősíteni az óvodapedagógusokat abban, hogy a népmeséknek ma is jogosultságuk és fontos szerepük van a gyermekek személyiségének fejlesztésében, és nem foszthatjuk meg őket a személyes mesemondás élményétől. Ezt a szemléletet közvetítjük a szülők felé is, ezáltal, valamint a projekttermékeken keresztül, a gyermekek közvetlen haszonélvezői lesznek az együttműködésnek.

A népmesék világa az a terület, ahol igazán megvalósulhat a különböző népek, nemzetek együttmunkálkodása. A meséken keresztül lehetőségünk nyílik egymás történelmének, kultúrájának, életfilozófiájának, élővilágának, szokásrendszerének megismerésére. Rácsodálkozhatunk a különbözőségekre és felfedezhetjük a hasonlóságokat. Ez nemcsak a mesélő, hanem a befogadó gyermek számára is új élményt, ismeretet jelent.

Együttműködésünk legfőbb motivációja a népmesék értékének megőrzése az óvodás korú gyermekek életében. Összehasonlítások végzése arra vonatkozóan, hogy az adott intézményben milyen helyet foglal el ez a terület, tapasztalatok gyűjtése, és közös metodika kidolgozása. Ezeken kívül szeretnénk megismerni a partnerintézmények nevelő-oktató munkáját, az adott ország közoktatási rendszerét, nyelvét, kultúráját is.

A projekt jó lehetőséget nyújt arra, hogy tapasztalatot szerezzünk a nemzetközi szintű együttműködésben. Bízunk abban, hogy a látogatások során kialakuló személyes kapcsolatok a projekt befejezése után is tovább folytatódnak.

Kérjük a szülőket, hogy a karácsonyi ajándékok vásárlásnál ne feledkezzenek meg a mesekönyvekről! A mesemondás öröm a felnőttnek és ajándék a gyermeknek, ami semmivel nem pótolható.

Fodorné Pecznyik Zsuzsa

„Fejem, vállam, térdem, talpam...“

"…mind az Urat dicséri". Egy kedves gyermekének sorait idéztem, amelyet óvodásaink nagyon szeretnek, és éneklés közben vidám mozdulatokkal kísérnek. Ez a dalocska gyakran elhangzik a hétfő reggeli áhítatokon, és a közös gyertyagyújtások alkalmával.

Aki ismeri ezt az óvodás korosztályt, az tudja, milyen mozgáskésztetésük van, milyen szívesen fejezik ki magukat a mozdulatokon keresztül.

Keresztyén nevelési programunk középpontjában a gyermek harmonikus fejlődése áll. Ebben az egészséges életmód is komoly hangsúlyt kap. És hogy ez Isten tetszésére van? Ez külön öröm számunkra! Hiszen ő az, aki „lefektette” az egészséges életmód alapját: „Testetek, amit Istentől kaptatok, a bennetek lévő Szentlélek temploma. Dicsőítsétek tehát Istent testetekben!” /1Kor 6,19-20/. Keresztyén szellemű nevelésünkben, a mindennapok folyamán törekszünk az egyensúlyra a lelki és a testi nevelésünkben. Hiszen az Úr is ezt kívánja mindnyájunktól. Neki is fontos hogy „karbantartsuk” testünket, lelkünket, szellemünket.

Óvodánkban mi úgy segítünk ebben, hogy gyermekeinknek lerakjuk az alapot, amire a későbbiek folyamán építkezni lehet! Tudjuk hogy egyik legfontosabb dolgunk, mozgásigényük kielégítése. Máskülönben hogyan is „dicsőíthetnék Istent testükben?” Felfedezni azt ,hogy mi mindent csinálhatunk testrészeinkkel, segíti a gyermekeket isteni énképük formálódásában. A mozgás öröme fokozza jókedvüket, elégedettségüket, segít önmaguk határainak, értékeinek megtapasztalásában. Óvodánk tornaterme rengeteg lehetőséget kínál erre.

Felszereltségünket bővítettük. Ayres terápiás és egyéb mozgásfejlesztő eszközök segítik a fejlődést. Naponta használhatják őket, élhetik át, az ugrálás, hintázás, a gurulás stb. örömeit. Az új nap csodáját ők különböző mozgásformákkal élhetik át. Nagy ámulattal tölti el őket a teremtett világ szépségeinek, folyamatosságának, mozgásának megtapasztalása. Az állatok élete, viselkedése kifejezetten érdekli őket. Nemcsak a Biblia és egyéb képeskönyvek képein keresztül ismerik meg őket, hanem kipróbálhatják mozgásukat is. Ez nem is egyszerű feladat, de ők mégis örömmel csinálják. A medve, kutya mászásának, a nyuszi, béka ugrásának utánzása bizony jó mozgásügyességet (koordinációt) kíván. Hogy így is lehet Isten teremtő munkáját értékelni? Igen. Elcsodálkoztak már ezen az összehangoltságon, ezen a folytonosságon? Hiszen ez a világ is a teremtés óta folyamatos mozgásban van.

Udvari játék folyamán is sok lehetőség kínálkozik Isten áldásainak megtapasztalásában. A napfény, a jó levegő is ilyen, amelyet minden nap biztosítani kell gyermekeink számára. Ügyességüket a szabadban is kipróbálhatják: libikóka, hinta, csúszda, mászóka, és az idén elkészült népi ügyességi játékok (hordólovagló, gólyaláb, célba dobó, tandem) kínálnak alkalmat az örömteli mozgásra.

Hogy gyermekeink további fejlődését segítsük, különböző tanfolyamokon veszünk részt. Jól tudjuk, hogy az iskola kezdésére idegrendszerüknek is megfelelően fejlettnek kell lennie! És ebben a legfontosabb a mozgáson keresztül történő fejlődés.

Néhányan a faluból jól emlékeznek mennyit jártunk a patakhoz játszani.

Kipróbáltuk, milyen jó a keresztül fektetett fagerendán átkelni úgy, hogy ne essünk bele, vagy kavicsokon lépkedni anélkül, hogy vizes lenne a lábunk. Szerettünk fára mászni, és örültünk, ha a szomszédba átmehettünk hintázni, mert nekünk még nem volt. Eszünkbe sem jutott, hogy ezek a játékok idegrendszerünk fejlődésére szolgálnak. Mára ezt a tudást szenzoros integrációs terápiának hívják, és modernebb eszközökkel is biztosítjuk a lehetőséget gyermekeink számára.

Óvodánkban hetente kétszer alapozó fejlesztés van, amely torna segíti a gyermekeket, hogy még ügyesebben, összehangoltabban tudjanak mozogni, hogy ezen a formán keresztül az agyukat is fejlettebb, magasabb szinten való munkára késztessék.

Örömteli, vidám, versengésre hívják a gyermekeket az egyházunk javaslatára megrendezett ovis olimpiák. Mókás versenyjátékokban próbálják ki ügyességüket, erejüket, gyorsaságukat. Ezek a napok is Isten dicsőségére szolgálnak.

Isten áldását kérjük további nevelő munkánkra, hogy ezeket a drága életeket Neki tetszően formálhassuk, a mozgáson keresztül is.

Fábiánné Kizur Anikó

Megszépülve...

Már nyolc éve, hogy birtokba vettük a felújított óvodát. Az idő múlásával szükség volt egy-két javítást, felújítást elvégezni, hogy nyugodt szívvel, gyermekeink testi épségét szem előtt tartva tudjuk elindítani ezt a nevelési évet.

Az előző tanév végeztével neki is álltunk az első terasz burkolatcseréjének, mivel balesetveszélyessé vált. Ugyanez történt a szomszéd felőli kerítés talapzatával is, amit le kellett bontani, és újat építtetni. (Az idősebbek bizonyára emlékeznek arra, hogy ez még a 60-as évek elején épült és mára szinte teljesen szét volt porladva.) Az Országos Egyház pályázatot írt ki az intézményeknek felújításra, államegóvásra. A pályázaton nyert pénznek és a szülők körében meghirdetett gyűjtésnek köszönhetően mindkét beruházás megvalósulhatott összesen 1.730.000 forintból.

Ezzel nem értek véget a nyári munkálatok, mert az épületben is vártak még ránk feladatok. Első lépésben, a lelkes óvó néniknek köszönhetően galériával bővült a Mókus csoport. Nem kevés időre és energiára, szaktudásra, önzetlen segítségre volt szükség az apukáktól ahhoz, hogy a régi oviból megmentett, a padláson féltve őrzött építmény újra „életre keljen", és funkcióját betöltve gyermekeink kedves játszóhelye legyen. A nyári munkák sorozata korántsem ért itt véget, ugyanis az előzőekben leírtakon kívül mind a három csoportszobára ráfért egy tisztasági meszelés. Az óvoda dolgozói és a szülők szabadidejüket, energiájukat nem sajnálva jöttek, és nem hogy csak kimeszelték, hanem szép színes falakat hagyva maguk után, kifestették a termeket. Az eredmény mindenki számára megtekinthető az oviban.

Hálásan köszönjük mindazoknak a segítségét, akik anyagiakkal vagy kétkezi munkával támogatták a felújítást!

Fényesné Tagai Judit

Kertész leszek

Óvodánk első alkalommal nevezett a Hortus Hungaricus Nemzetközi Szakkiállítás és Vásár óvodás versenyére. A kertépítők, virágkötők műalkotásai között külön helyet kaptak az óvodások munkái. A kiállításon 73 óvoda 128 mini kertjét csodálhatták meg a látogatók. A verseny mottója: „Kertész leszek”.

A mi intézményünk két kompozícióval nevezett. Az egyikben megjelentek a mindennapi kertészeti munkák, azok eszközei és az ezzel végezhető tevékenységek.

Másik pályázati témánk hűen tükrözte óvodánk keresztyén elhivatottságát. 1Móz 2,15-öt jelenítettük meg: „És fogta az Úristen az embert, elhelyezte az Éden kertjében, hogy azt művelje és őrizze.” Az összes pályázó közül mi voltunk az egyetlen egyházi intézmény, a választott témával igyekeztük felhívni a figyelmet az ember felelősségére a teremtett világ iránt.

Bár nem értünk el dobogós helyezést, a szülők és a gyermekek elismerése kárpótolt bennünket. Az elkészült alkotások mai napig óvodánkat díszítik.

Fodor Réka, Zsulya Judit

TÖBB MINT TÁBOR...

Gyülekezetünk legsűrűbb időszaka a nyári táborok ideje. Június második felétől július végéig 7 táborban vehettek részt a gyerekek és fiatalok.

Helyben három héten, egy angolos bibliai táborban és két „sima“ gyermektáborban, minden nap egy-egy bibliai történetet ismerhettek meg és dolgozhattak fel a gyerekek. Kedvenceik voltak a jókedvű éneklések, kézműves foglalkozások, no meg természetesen a vízicsaták.

A középiskolásokkal a Balaton partján, Gyenesdiáson töltöttünk ismét egy szép hetet, ahol a kirándulásokon, kiadós strandoláson kívül minden délelőtt keresztyén életviteli kérdésekben segítettünk az útkereső fiataloknak, identitásukat megerősítő lelki, hitbeli tapasztalatok segítségével.

Ismét volt egy-egy csoportunk, amely a Szelidi-tó partján keresztyén gyermektáborban, egy másik pedig a piliscsabai Külmissziói Konferencián vett részt országos szervezésű programokon.

A legnagyobb lépés az volt, hogy az ifjúság részéről hárman részt vettek egy kéthetes komoly gyermektanítói felkészítésen Vajdácskán. Megemlítem név szerint is őket: Baranka György, Csicsmány Barbara és Tóth Dániel. Ez a VISZ (Vasárnapi Iskolai Szövetség) által szervezett tanfolyam első része volt, mely elindította őket azon az úton, hogy képessé váljanak immár gyermektáborok tartalmi részében való segítségnyújtásra is, gyermekbibliaórák tartására. Örömünkre mindhárman szívesen gyarapítják ismereteiket a tanfolyam további részein való részvétellel.

Nagy örömünk az is, hogy a napközis táborokban Baranka Marika néni, Lódri Jutka néni, valamint az angol és magyar anyanyelvű segítők mellett mindig 10-15 lelkes ifis segítette kora reggeltől késő délutánig három héten keresztül a fárasztó, de lelkileg frissítő munkát.

Mindent egybevetve mintegy 200 általános iskolás és középiskolás táborozott gyülekezetünk szervezésében az elmúlt nyáron. De a számoknál sokkal fontosabb, hogy számosan jelezték: miközben közelebb léptek Istenhez, megtapasztalták szeretetét Jézusban, reményteljesebben néznek a jövőbe. Voltak, akik békességet kaptak addig békétlen lelkükben, más hozzátartozó halála miatti aggodalmaira kapott választ. Ismét más kamaszkori depressziójából gyógyult. Remélem, egy év múlva folytathatjuk a sort! Több, mint tábor...

Baranka György

HONNAN ERED A KARÁCSONY ÜNNEPLÉSE?

Sokféle találgatás, legenda fűződik a karácsonyi ünnep eredetéhez és a karácsonyfa állításához. Nem gondolom, hogy fel tudnám göngyölíteni teljes mértékben a történetét. Néhány fontos dolgot azonban leírok azzal, hogy nem az eredet minden részletre kiterjedő ismerete a döntő, hanem az a tartalom, amit hordoz ez az ünnep, s ami hatást gyakorolhat az életünkre.

Először is: köztudott, hogy az őskeresztyénség kezdetben nem ünnepelte Jézus születésnapját. Egyáltalán, a születésnapok megünneplése sem volt szokásban. Eleinte csupán az uralkodók, császárok születésnapját, és a pogány istenekét ünnepelték. Magyarországon csak a 16. század első felében, az anyakönyvezés megjelenésével kezdték regisztrálni a születés, keresztelés és a halál napját, de hagyományok, lakomák, ünnepségek inkább csak az utóbbi kettőhöz kapcsolódtak. A születésnap ünneplését „önmagunk dicsőítésének" tartották, így inkább mellőzték.

Másodszor: az őskeresztyének számára a legfontosabb ünnep Jézus halála és feltámadása, a húsvét ünnepe volt. Nem volt igazán lényeges rögzíteni Isten földi megtestesülésének pontos időpontját; fontosabb volt, hogy Jézus a megváltással olyan új életminőséget hozott, ami örökké tart. Az örök élet egyébként is a görögben (az Újszövetség eredeti nyelve) elsősorban nem az időtartamot jelöli, hanem a minőséget. Gondoljunk arra, hogy a legfőbb vágyunk az, hogy minőségi életet éljünk. Ezt viszont leginkább úgy képzeljük el, hogy gondtalanul élünk, elsősorban anyagi szempontból. Ez azonban nem képes minőséget teremteni. A pénz mennyiségi fogalom. A minőséget a megbocsátás, a szeretet, a békesség adja. Ezek pedig az értünk meghalt és feltámadt Jézustól kaphatók. Ezért volt a központban 300 évig húsvét ünnepe.

A Római Birodalomban latin területen 325-től, Konstantinápolyban és Antiókhiában 380 körül, Alexandriában pedig csak 430 után ünnepelték Jézus születésnapját. De miért december 25-én? Mint a fentiekből is kitűnik, Jézus születése napját nem rögzítették. A Római Birodalomban a téli napforduló idején (december 21-22) volt a Legyőzhetetlen Nap (Sol Invictus) ünnepe.

Ez a Julianus-naptár szerint december 25-ére esett, és egészen pontosan 274-ben tette ünneppé Aurelianus császár. A keresztyének viszont hitükről tettek vallást, amikor azt mondták, hogy a nap, nem isten, nem ő a sötétség legyőzője, hanem Jézus, aki magát egyébként a világ világosságának nevezte, a bennünk lévő sötétség, félelem, kétség legyőzője. Tehát a karácsony december 25-i megünneplése nem egy pogány ünnep átvétele volt, hanem hitvallás Jézus mellett.

A keresztények karácsonykor sosem a dátumot ünnepelték, hanem azt, ami történt, és nem "Jézus születésnapját", hanem a Krisztus megszületését. Ezért nincs jelentősége a dátumnak, a formáknak és az esetleg alkalmazott kellékeknek, lényeg, hogy azok szimbolikája jól kifejezze azt, ami történt. Megjegyzendő, hogy a kereszténységnek nem a karácsony a legnagyobb ünnepe. Nyugaton és keleten egyaránt húsvét a fő ünnep (Krisztus halála és feltámadása).

Végül a formákról és esetleges kellékekről. Egyesek szerint Luther állított családjában először karácsonyfát. Mások szerint egy svéd katonától származik a szokás. A harmincéves háborúban Wallensteinnel folytatott csatái közben Adolf Gusztáv svéd király (1611-1632) egy katonatisztje súlyos sebet kapott. Egy észak-német család fogadta be. Életre ápolták a csatából lemaradt svéd tisztet. Amikor a sebeiből úgy-ahogy felgyógyult, ősz táján kiült a kertbe, és fadarabkákból késével kis állatokat és játékokat farigcsált. Majd faggyút szerzett, s abból a pajtában gyertyákat öntött.

Amikor elérkezett december 24-e, a közeli erdőből zsenge fenyőfácskával tért vissza. Estefelé odalépett a házigazdához és azt mondta neki: „Hónapok óta ápoltatok, etettetek, itattatok, emberségesen bántok velem. Ma én viszonzom ezt egy svéd szokással. Hadd mutassam meg, hogy ünnepeljük mi karácsony szentestéjét, Jézus születésének ünnepét!“ Összehívta az egész családot és bevezette őket az előzőleg elkért belső szobába, amelynek a közepén már ott állt a fenyőfa, rajta az aprócska gyertyákkal. A fa alatt voltak a saját maga faragta játékok. Meggyújtotta a gyertyákat, s a körbe letelepedő család felé fordulva így szólt: „Ez a fiatal fenyő ezen túl emlékeztessen benneteket is a fiatalon „kivágott“, megölt Jézus Krisztusra, aki értünk született meg ezen az éjszakán, és értünk halt meg, egy másféle fából ácsolt kereszten. Ezek a kis lobogó lángok, gyertyák jelképezzék számotokra is azt a világosságot, amit Ő hozott erre a földre.“

Aztán egyenként szétosztotta az ámuldozó családnak az ajándékait. Amikor mindenki kezében szorongatta az egyszerű faragványokat, így folytatta: „Ezek a magam faragta egyszerű ajándékok nemcsak hálám jelei. Ha elmegyek, és talán kezetekbe veszitek ezeket, arra emlékezzetek, hogy a legnagyobb ajándék jelképei is, mert egyszer egy ilyen éjszakán ajándékozta Isten a világnak a legnagyobb ajándékot: Jézus Krisztust.“

Magyarországon először Brunszvik Teréz, az első óvoda megalapítója állított karácsonyfát 1824-ben. A magyar szépirodalomban a karácsonyfa 1866-ban, Jókai Mór „A koldusgyermek“ című karácsonyi tárgyú elbeszélésében jelent meg először.

Gondolataimat Pekka Simojoki, finn evangélikus énekszerző egyik karácsonyi éneke soraival zárom: *„Terített asztal s csillogás mögött / Keresed egyre a sejtelmes éj titkát. / Nyílt szívvel keresd, a díszletek között, / Egyszerre látod, hogy Megváltód előtt állsz!“*

***Baranka György** lelkész*

Nagytarcsai hírek

Ünnepi istentiszteletek:

- *december 23-án (vasárnap) du. 4 óra (óvodások karácsonyi műsorával)*
- *december 24-én (hétfő) du. 4 óra (iskolások karácsonyi műsorával)*
- *december 24-én (hétfő) este 6 óra*
- *december 25-én (kedd) de. fél 11*
- *december 26-án (szerda) de. fél 11*
- *december 30-án (vasárnap) de. fél 11*
- *december 31-én (hétfő) este 6 óra;*
- *december 31-én (hétfő) éjjel 23.30-kor éjféli úrvacsorás áhítat*
- *január 1-jén (kedd) de. fél 11*

*

Lelkészi hivatal:

- *Továbbra is hétfőnként de. fél 10-től fél 12-ig és du. 3-tól 5 óráig tartunk ügyeletet. Aki csak más időpontban tudna jönni, kérjük, hogy telefonon előre jelezze.*

*

Egyházfenntartói járulék

- *A gyülekezetek, így a Nagytarcsai Evangélikus Gyülekezet is kizárólag abból tudja finanszírozni működését (lelkészi fizetés, egyházi épületek rezsiköltsége, irodai költségek, felújítási munkák), amit a gyülekezet területén élők adományoznak erre a célra. Az egyház számára felajánlott 1%-ok nem ezt a célt szolgálják, azzal a Magyarországi Evangélikus Egyház központja rendlelkezik, s többnyire központi költségek kifizetésére fordítják.*
  Idén a mi gyülekezetünkben az egyházfenntartói járulék alsó határa 7000 Ft/év/fő. Aki szíve szerint szeretné komolyabban is támogatni a gyülekezet helybeli szolgálatát, azt is megteheti magasabb összeg vállalásával, vagy esetenkénti adományok befizetésével. Köszönjük mindenkinek a pénzbeli támogatását!
- *December 17-én, hétfőn lesz az utolsó hivatali ügyelet. Aki eddig nem rendezte az egyházfenntartói járulék befizetését, kérjük, hogy az ünnepi előkészületekre való tekintettel ezután már ne jöjjön, hanem januárban lesz lehetősége pótolni. Köszönjük mindenkinek a megértését!*

*

Péceli hírek

Ünnepi alkalmaink:

- *dec. 23-án (vasárnap) reggel 8.30-kor advent 4. vasárnapi istentisztelet,*
- *dec. 24-én (hétfő) du. 3 órakor szentesti áhítat*
- *dec. 25-én (kedd) 8.30-kor ünnepi úrvacsorás istentiszelet,*
- *december 31-én (hétfő) 17 órakor óév esti áhítat,*
- *január 1-jén (kedd) 8.30-kor újévi úrvacsorás istentisztelet.*

Jóhír-mondó

Szerkesztette: Baranka György és Baranka Mária
Tördelte: Horváth Mária
Nyomdai munkák: Mizer Zsolt
Készült: 1600 példányban a Graphic nyomdában